

Mødet den 26. Novbr. 1908.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 405—1908). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om at svare benægtende paa en Forespørgsel fra Generaldirektoratet for Statsbanerne om Byraadet vilde renoncere paa sin **Forkøbsret til Statsbanernes Arealer** langs Sønderalle.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 12¹⁷—1908). Den foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Aldersdoms-understøttelser** vedtoges.
3. (J. Nr. 18¹⁷—1908). Det foreliggende Andragende om Fritagelse for **Mundeafgift** fra Enke Christensen bevilgedes.
4. (J. Nr. 17¹⁴—1908). Andragende fra Smed S. A. M. Larsen om **Eftergivelse af Fattighjælp**.

Byraadet tiltraadte Fattigudvalgets Erklæring, der gik ud paa, at Andragerens Gæld til Aarhus maatte anses for bortfaldet, da Andrageren i 1899, da han modtog Fattighjælp her, var forsørgelsesberettiget i Viborg, hvis Byraadet havde eftergivet Hjælpen.

5. (J. Nr. 37—1908). Indstilling fra Skovudvalget angaaende Licitationsstilbud paa Levering og Anbringelse af et Centralvarmeapparat i **Pavillonen ved Varna**.

Formanden erindrede om, at der i sidste Møde forelaa Indstilling fra Udvalgets Flertal om at overdrage hele Anlægget til Fabrikant Christensen, Volden. Der fremkom da fra Hr. Simonsen Oplysning om, at der efter Hr. Christensens Sigende skulde være foregaaet væsentlige Misligheder med Hensyn til det af Bruun & Sørensen indgivne Tilbud. Sagen var derefter blevet nærmere undersøgt, og Fabrikant Christensen havde formuleret sin Beskyldning i en Skrivelse, hvorefter det fremgik, at Ordet »støbte« samt en Beskrivelse af, hvorfor støbte Kedler maatte foretrækkes, efter Licitationsstilbudenes Aabning var indgaaet i Bruun & Sørensens Tilbud. Udvalget forelagde Beskyldningen for Stadsingeniøren, der bestemt protesterede imod, at noget saadant skulde have fundet Sted, men som tillige oplyste, at der var givet baade Christensen og Bruun & Sørensen Lejlighed til at fremkomme med nærmere Oplysninger, hvilket begge Firmaer ogsaa havde benyttet sig af. Efter Udvalgets Opfordring blev Bruun & Sørensens Kopibog derefter fremlagt, og i den fandtes meget rigtig det indgivne Tilbud paa det rigtige Sted og i samme Skikkelse, som det var indgivet. Udvalget ansaa det derfor for bevist, at der ikke forelaa nogen Forfalskning eller Underskydning. Spørgsmaalet var saa, hvilket Tilbud, man skulde antage. Til Christensens Undskyldning kunde det i nogen Grad anføres, at det ikke var modbevist, at Ordene ved Tilbudenes Aabning var faldet saaledes som af ham paastaet, skønt der naturligvis ikke paa saa løs en Udtalelse var tilstrækkelig Grund for Christensen til at fremkomme med saa graverende en Insinuation, og Taleren var derfor nærmest tilbøjelig til alligevel at overdrage Christensen Arbejdet, da Christensens

Tilbud var det laveste, og da man ved den Fremgangsmaade vilde undgaa ikke saa lidt Vrøvl.

Jakob Jensen syntes, at det, at Christensen fastholdt sin Sigtelse, der efter det oplyste var fuldstændig grundløs, og som var en meget stor Fornærmelse mod Stadsingeniøren, var tilstrækkeligt til, at hans Tilbud ikke burde antages. Funktionærerne havde Krav paa at blive beskyttet mod saadanne haarde Krænkelser, saa det kunde kun siges at være en mild Straf for Christensen kun at miste Arbejdet.

Nørgaard gjorde opmærksom paa, at det var tvivlsomt, om Christensen havde faaet Arbejdet, selv om de urigtige Beskyldninger ikke var blevet fremsat. Da dertil nu kom, at Christensen havde opført sig saa gement, som Tilfældet var, burde hans Tilbud ikke modtages. Christensen kunde have henvendt sig til Formanden og faaet Sagen undersøgt, inden han anmodede om at faa Beskyldningen offentlig frem.

Formanden kunde godt forstaa Hr. Nørgaards Ræsonnement, men maatte dog erindre om, at der sidst forelaa Indstilling om at give Christensen Arbejdet.

Nørgaard erindede om, at der i sidste Møde var faldet Udtalelser imod at give Christensen Arbejdet.

Simonsen tvivlede ikke om, at Christensen om end vel nok i god Tro havde brugt altfor stærke Udtryk. Det syntes altsaa dog, som om der ikke havde været nogen nærmere Beskrivelse af Kedlerne i Bruun & Sørensens Tilbud, men at Firmaet senere havde faaet Lejlighed til at indgive en saadan. En saadan Forretningsgang var lidt uheldig og kunde i visse Tilfælde let føre til uheldige Forhold. Da Stadsingeniøren skulde kontrol-

lere Arbejdet, og da man efter det passerede kunde gaa ud fra, at denne Kontrol vilde blive saa effektiv som mulig, kunde der ikke være nogen Betænkelighed ved at give Arbejdet til Christensen. Spørgsmaalet om at øve Justits overfor Christensen var nærmest en Følelssag, men hvis det var rigtigt, at Bruun & Sørensen havde faaet Lejlighed til nærmere at motivere deres Tilbud efter dettes Indgivelse, syntes det dog urigtigt at dømme Christensen. Til Hr. Nørgaards Udtalelse om, at Christensen havde anmodet om at faa Beskyldningen offentlig frem, skulde Taleren, hvis Hr. Nørgaard sigtede til ham, gøre opmærksom paa, at Christensen ikke havde anmodet ham om at bringe Sagen frem.

Samuel sen indrømmede, at det var en meget grov Sigtelse, Christensen var fremkommet med, og udtalte, at han aldrig havde troet paa den, men efter Stadsingeniørens Udtalelser ved Tilbudenes Aabning havde Christensen dog nogen Ret til at tænke, at et eller andet var foregaaet, og nogen Grund til at komme med Sigtelsen. Det syntes derfor at være en temmelig haard Straf ikke at give Christensen Arbejdet, som han sikkert vilde udføre lige saa godt som Bruun & Sørensen.

Müller mente, at Stadsingeniøren havde set paa Sammenligningslisten, hvorpaa Ordet »støbte« syntes at være tilføjet senere. Da Christensens Skrivelse imidlertid kun var bygget paa en mundtlig Udtalelse under Licitationen og ikke paa noget skriftligt, kunde Christensen absolut ikke være berettiget til at fremkomme med saadanne Udtalelser, som han havde gjort.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at Sammenligningslisten maatte være udarbejdet efter

Tilbudenes Aabning. Det var ikke Hr. Simonsen, men et andet Medlem, Christensen havde anmodet om at bringe Beskyldningen frem. Christensen havde endog været saa vidt, at han havde villet have Beskyldningen frem i Bladene. Det var sædvanlig Fremgangmaade, at man indhentede nærmere Oplysninger fra de bydende, særlig i Tilfælde som nærværende, hvor de bydende kunde komme med Særforslag, og iøvrigt var Forespørgselen ogsaa rettet til Christensen. Naar Hr. Simonsen mente, at Stadsingeniøren efter det forefaldne vilde føre en meget effektiv Kontrol med Christensens Udførelse af Arbejdet, kunde det dog bemærkes, at den effektive Kontrol kunde blive udlagt som Forfølgelse fra Stadsingeniørens Side, saa ogsaa af den Grund vilde det være uheldigt at give Christensen Arbejdet.

F i l t e n b o r g fandt Beskyldningen meget grov og havde størst Sympati for at give Bruun & Sørensen Arbejdet, men kunde dog, da Christensen var den billigste, gaa med til at give ham Arbejdet, skønt han ikke fortjente det.

M i k a e l J o h a n s e n meddelte, at det var ham, som havde afleveret Christensens Brev, der iøvrigt var en Del mildere end Christensens Udtalelse. Beskyldningerne var absolut ikke bevist, men paa den anden Side var Indholdet af Christensens Brev heller ikke benægtet. Skønt han i Grunden helst saa, at Bruun & Sørensen fik Arbejdet, vilde han dog, da Christensens Tilbud var det laveste, og Christensen altsaa vilde være diskvalificeret, hvis han ikke fik Arbejdet, og da Stadsingeniøren sagde, at begge Tilbydere godt kunde udføre Arbejdet, henstille, at Christensen fik Arbejdet.

Vestesen antog, at der forelaa en Misforstaaelse, idet den Ingeniør, der havde spurgt om, hvilke Kedler der mentes, maaske havde ønsket Firmamærket oplyst. Christensen havde ogsaa henvendt sig til ham, men han havde bestemt fraraadet ham at komme frem med det, der stod i Skrivelsen. Dette Raad havde Christensen ikke fulgt og havde derved højst urigtigt bygget sit Angreb paa en anden Licitants Spørgsmaal. Stadsingeniøren kunde jo have fuld Ret i det af ham givne Svar paa dette Spørgsmaal. Hvis Christensen fik Arbejdet, vilde han opfatte det, som om det var lykkedes ham ved sin Kampagne at tiltvinge sig Arbejdet, og Stadsingeniøren kunde ikke andet end føle sig ilde berørt.

Nørgaard mente, med Hensyn til Kontrollen, at det vilde være pinligt for Stadsingeniøren at gribe ind, da Christensen saa straks kunde udlægge det som Hævn. Man skyldte Stadsingeniøren en Oprejsning, hvorimod man ikke skyldte nogen at motivere Arbejdets Overdragelse, da det var offentlig Licitation. Efter det foreliggende kunde man ikke betro Christensen Arbejdet.

Simonsen kunde udmærket godt forstaa Hr. Jakob Jensens Synspunkt og skulde gerne indrømme, at der kunde ligge noget i den Betragtning, at en effektiv Kontrol vilde blive opfattet som Hævn. Hvis Stadsingeniøren derfor i mindste Maade skulde se en Tilslutning fra Byraadets Side til det uberettigede Angreb, hvis Christensen fik Arbejdet, kunde han ikke stemme for, at dennes Tilbud blev antaget.

Jul. Andersen syntes, det vilde være en meget mild Straf ikke at overdrage Christensen Arbejdet, da Sigtelsen var i høj Grad genem og ogsaa kunde være rettet mod andre Personer end

Stadsingeniøren. Desuden havde Christensen haft god Lejlighed til at give Stadsingeniøren en Undskyldning, men det havde han ikke gjort. Taleren kunde ikke stemme for at give Christensen Arbejdet.

Filtenborg troede ikke, Stadsingeniøren vilde føle sig ilde berørt, hvis Christensen fik Arbejdet; men at Stadsingeniøren følte sig hævet over Sigtelsen, forandrede naturligvis ikke Sagen.

Samuel sen anbefalede at modtage Christensens Tilbud, hvad ikke kunde blive nogen Ydmygelse for Stadsingeniøren. Desuden var det nærmest Stadsingeniørens Folk, der kom til at føre Tilsynet.

Jakob Jensen mente, at det var Stadsingeniøren, der kom til at bære Ansvaret for Kontrollen.

Formanden fandt det sandsynligt, at det var gaaet til, som Hr. Vestesen forklarede. Derimod kunde han ikke se, at Hr. Vestesens Udtalelse om, at Christensen kunde antage at have tiltvunget sig Arbejdet ved Kampagnen, havde noget paa sig. Han skulde indrømme, at den første Følelse bød ikke at give Christensen Arbejdet, men dette Standpunkt kunde dog næppe fastholdes, naar man erindrede, at Forholdet vilde være det samme for Fremtiden.

Jakob Jensen slog fast, at det var paa Grund af den første Indstilling, den om at dele Arbejdet, at Christensen havde aabnet Kampagnen, saa Christensen vilde sikkert tro, at han ved denne havde forandret Sagerens Stilling, hvis han fik Arbejdet, hvilket Stadsingeniøren utvivlsomt vilde tage sig meget nær. Naar der var gaaet nogen Tid, og Stadsingeniøren saa, hvilken Tillid Byraadet viste ham, kunde der ikke være noget i Vejen for at antage Christensen til et andet Arbejde.

Mousten kunde ikke se nogen Anledning til vedblivende at sende Stadsingeniøren Referatet af de lukkede Møder.

Nørgaard mente, at dette vedblivende var nødvendigt, da Stadsingeniøren fik med mange af de Sager at gøre, der blev behandlet i de lukkede Møder.

Arbejdet overdroges til Bruun & Sørensen.

6. (J. Nr. 407—1908). Efter Forskønnelsesudvalgets Indstilling overdroges Murerarbejdet ved den ny **Pavillon i »Vennelyst«** til Murermestrene O. J. Buhl & R. Rasmussen for 10907 Kr., Tømrerarbejdet til Tømrermester N. C. Olsen for 10006 Kr., Snedker- og Glarmesterarbejdet til Snedker Holmbo Rasmussen for 4493 Kr. og Blikkenslagerarbejdet til Blikkenslager P. Hansen for 990 Kr.
7. Til Medhjælp for Valgbestyrelsen ved Suppleringsvalget til Byraadet den 30. ds. valgtes: Jul. Andersen, Bischoff, Drescher, Filtenborg, Jakob Jensen, Müller, Olesen, J. C. Petersen, S. Pedersen, Samuelsen og Simousen.

Udenfor Dagsordenen henlede

8. Filtenborg Opmærksomheden paa, at Handels- og Kontoristforeningens Ejendom var til Salg og muligvis kunde købes meget billig. Hvis Byen købte Ejendommen, vilde den erhverve sig en stor Grund i Byens Midte foruden udmærkede Lokaler til Brug for Nævningeretten, Udbetaling af Alderdomsunderstøttelser, ved Valg eller lignende. Han henstillede, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse overvejede, om der ikke kunde være Anledning til at erhverve Ejendommen.

Nørgaard kunde tænke sig Sagen henvist til Udvalget for Bygninger og Inventar, der skulde gøre Indstilling om Lokaler til Nævningeretten.

M i k a e l J o h a n s e n fandt Tanken god. Byen vilde faa en fortrinlig Grund, hvor der eventuelt kunde brydes en Gade igennem.

D r e s c h e r anbefalede Forslaget til Overvejelse og pegede paa, at Ejendommen kunde afgive god Plads til Torvehandel.

J. C. P e t e r s e n troede ikke meget paa Sagens Fremtid, men lovede, at den skulde blive overvejet i Udvalget for Bygninger og Inventar.

F i l t e n b o r g troede ikke, der behøvedes Penge for at købe Ejendommen, da Selskabet »Danmark« sikkert gerne lod sine Penge staa.

S i m o n s e n gjorde opmærksom paa, at Byen manglede Lokaler til de Dagarbejdsskoler, som snart maatte indrettes.

9. J u l . A n d e r s e n spurgte, om Byraadet kunde gaa med til for den kommende Sommer at engagere et Musikkorps paa 25 Mand til at spille i »Venne-lyst« i 2½ Maaned. Forholdet var nemlig, at Direktøren snarest maatte have Besked af Hensyn til Musikkernes Engagement.

J a k o b J e n s e n henstillede til Hr. Jul. Andersen at udsætte Spørgsmaalet til næste Møde.

